

Missing file

در یکی از الواح حضرت عبدالبها میرماماد :

» رساله سیاسیه که چهارده سال قبل تألیف شد و بخط
جناب مشکین قلم مرقوم گردید و در هندوستان طبع
شد و انتشار داده گشت از رساله البته در طهران هست
و یک نسخه ارسال میشود بهموم ناس بنماید که جمیع
مضرات حاصله و فساد و فتنه در آن رساله با وضع
عبارت مرقوم گردیده و در آن رساله حقوق مقدسه
دولت و حقوق مرعیه ملت و تعلقات بین راعی و رعیت
و روابط بین سائنس و مسوس و او از ماین دئیس و
مئوس مرقوم گردیده این است روش و سلوك این
آوارگان و این است مسالم و منهج این مظلومان

و السلام على من اتبع الهدى

ج ۱۱ سه ۱۴۲۵ ع

حسب الأجزاء محفل مقدس روحاً من كنزی
از روی نسخه مطبوعه در هندوستان طبع گردید سنه ۹۱

وَاللَّهُمَّ
صَلِّ

۱۔ ستایش و نیایش پاک یزدانی را سزا که
بنیان آفرینش را بر ظهور کالات مقدسه
عالی انسانی نهاد که هویت غیب بشنوی و آثار
و احکام و افعال و اعیان و اسرار در عرصه
شهود مشهود گردد و انوار حقیقت گستاخرا
مخفیاً فاحبیت ان اخیر از مطلع صبح عیان
نمایان شود و محمد و نعمت کلیه حقیقت
شاخصه بزرگوارین لاائق که شمس حقیقت
جهان الهی و تیز اعظم عالم انسانی و
مرکز سروجات و حمایت و مطلع آثار باهره

قدیمیه الهیه مخصوصند و بفیوضات معنویه
صداییه مأнос مداخله در امور سائمه
نخواهند و سند هفترا در میدان نهمت و
ریاست نراتد چه که امور سیاست و حکومت
و مملکت و رعیت را مرجع محترمیست و
 مصدر معین وهدایت و دیانت و معرفت
و تربیت و ترویج خصائیل و فضائل انسانیت
را مرکز مقدسی و متبع مشخصی این تقویت
تعلقی با امور سیاسی ندارند و مداخله نه اند
اینست در این کور اعظم و روشن و بلوغ عالم
این مسئله چون بیان موصوس در کتاب
الهی منصوص است و باین نص قاطع و برهان
لامع کل باید اوامر حکومت را خاضع و

خاشم و پایه سریز سلطنت را منقاد و طاعع
باشند یعنی در اطاعت و عبودیت شهریاران
رعایت صادق و بندۀ موافق باشند چنانچه
در کتاب عهد و ایمان و پیمان باقی ابدی
جمال رحمانی که امرش قاطع و فجرش
ساطع و صحیح صادق ولاهست بنص صریح
میفرماید امر منصوص این است *

د یا اولیاء الله و امنائه ملوک مظاہر قدرت
ومطالع عزت و تروت حفند درباره ایشان
دعایکید حکومت ارض بان نقوس عنایت
شد و قلوب را از برای خود مقرر داشت نزاع

و جدال رانهی فرمود نهیاً عظیماً فی الكتاب
هذا امر الله فی هذا الظهور الاعظم و عصمه
من حکم المحو وزینه بطراز الاتبات الله هو
العلیم الحکیم مظاہر حکم و مطالع امر
که بطراز عدل و انصاف هزیند بر کل اعانت
آن نفوس لازم ^{بیش}

و همچنین در رسالت صریحه که مخاطب
بعضی از علماء میفرماید یک فقره از آن
رسالت مبارکه این است ^و

حال باید حضرت سلطان حفظه الله

تعالی بعنایت و شفقت با این حزب رفتار
فرمایند و این مظلوم امام کعبه الهی عهد
مینماید از این حزب جز صداقت و امانت
امری ظاهر نشود که مغایر رای جهان آرای
حضرت سلطانی باشد هر ملتی باید مقام
سلطانی را ملاحظه نماید و در آن خاضع
باشد و با مرش عامل و بحکمیت همتگر
سلطانی مظاہر قدرت و رفعت و عظمت
الهی بوده و هستد این مظلوم با احدی
مذاهنه ننموده کل در این شقره شاهد و حکماهند
ولکن ملاحظه شون سلطانی من عین الله
بوده و از کلمات انبیا و اولیا واضح و معلوم
خدمت حضرت روح علیه السلام عرض
نمودند پا روح الله ایچی زان تعطی الجزیه

تھیصرام لا قال بلی ها لقیصر لقیصر وما له
الله منع نفر مودنگ و این دو کلمه یکپشت نزد
متبصرین چه که ما لقیصر اصغر من عند الله
نبوده نهی میفرمودند و همچنین در آیه
مبارکه اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی
الامر منکم مقصود از این اولی الامر در مقام
اول و رتبه اولی ائمه صلوات الله علیهم
بوده و هستند ایشانند مظاهر قدرت و
و مصادر امر و مخازن علم و مطالع حکم
الله و در رتبه ثانی و مقام ثانی ملوک
و سلاطین بوده اند یعنی ملوکی که بنور
عدلشان آفاق عالم منور و روشن است امید
آنکه از حضرت سلطان نور عدلی اشراق

نماید که جمیع احزاب امم را احاطه کند
کل باید از حق از برایش بطلبند آنچه را که
اليوم سزاوار است ^{۲۷}

اللهى الهمي وسيلي وسندى ومقصودى
و محبوبى استلك بالاسرار التي سكالت
مكتونة في علمك و بالآيات التي منها اتضوع
عرف عنائك و بامواج بحر عطائلك وسما
فضلك و كرمك و بالدماء التي سفكت في
سيلك و بالاسباب التي ذابت في حبك ان
تؤيد حضرت السلطان بقدرتك و سلطائك
ليظهر منه ما يكون باقيا في كتبك و صحفك
و الواحك اي رب خذيله يهد اقدارك

و نوره بنور معرفتك وزرته بطر از اخلاقك
انکش انت المقتدر على هاتشا، و في قبضتك
زمام الا شيا، لا الله الا انت الغفور الكريم

حضرت بواس قدیس در رساله باهل رومیه
نوشته ت الخضع كل نفس للسلطین العالیه فانه
لا سلطان الا من الله و السلطین الكائنة انما
رتیها الله فمن يقادم السلطان فانه يعاوند
قریب الله الى ان قال لانه خادم الله المنعم
الذی ینفذ الغصب على من يفعل الشر یصر ما یراد
ظهور سلطین و شوکت و اقتدار شان
من عند الله بوده در احادیث قبل هم ذکر
شده آنچه که علما دیده و شنیده اند نسئل

الله تبارک و تعالی ان یؤیدک یا شیخ علی
التمسک بما نزل من سما، عطا الله رب
العالمین^{۳۸}

پس ای احبابی الهی بجان و دل بکوشید
و به تیت خالصه و اراده صادقه در خیر خواهی
حکومت و اطاعت دولت ید بیضا بنعاید
این امر اهم از فرائض دین مبین و نصوص
قاطئه کتاب علیین است این معلوم است
که حکومت بالطبع راحت و آسایش رعیت
خواهد و نعمت و سعادت اهالی جوید و
در حفظ حقوق عادله قبه و زیر دستان راغب

و مائل و در دفع شرور متعدّیان ساعی
وصائل است زیرا عزّت و ثروت رعیت
شوكت و عظمت و قوت سلطنت باهره و
دولت قاهره است و نجاح و فلاح اهالی
منظور نظر اعلیحضرت شهر پارس است و این
قضیه امر فطری است و اگر چنانچه فتوی
در راحت اهالی و قصوری در نعمت و سعادت
اعالی و ادای حاصل گردد این از عدم کفایت
پیشکاران و شدت سورت وجهات بدخواهی
ن است که بلباس علم ظاهر و در فتوں جهل
ماهر و محرك فته در اول و آخر ند الفتة
سکانت نائمه لعن الله من ایقظها

این جمع بیخردان یعنی پیشوایان پیجاه
 سالست در معاابر و منابر و مجالس و محافل
 در حضور اولیاء امور نسبت باین حزب
 مظلوم تهمت فساد میدادند و نسبت عناد روا
 داشتند که این حزب مخرب عالمند و مفسد
 اخلاق بنی آدم فتنه آفاقت و مضرت علی
 الاطلاق علم-عصیانند و رایت طغیان دشمن
 دین و دولتند و عدو جان رعیت مقتضای
 عدل الهی ظهور ووضوح حقیقت هر حزب
 و گروه بوده تا در انجمان عالم معلوم و مشهود
 گردد که مصلح کیست و مفسد که فتنه جویان
 چه قومند و مفسدان کدام گروه والله
 یعلم المفسد من المصلح . خوش بود کرم حک

حضرت احمد یست و بظهورش سر فی خلقت الخلق
لا عرف در حیز شهود تحقق یافت و قری
الارض ها مدةً و اذا انزلنا عليها الماء
اهتزت و ربت و انبت من كل زوج بیهیج

۸ - در این ایام و اوقات چون بعضی و قائم مخالف
کل شرایع که مخرب بنیاد انسانی و هادم
بنیان رحایست از بعضی نادانان و بیخردان
و شورشیان و فته جویان سرزده دین
میین الهمرا بهائه نموده و لوله آشوی بین
انگیخته اهل ایران را در پیش ام دنیا
از بیگانه و آشنا رسوا نمودند سبحان الله

تجزیه آید بعیان. ناسیه روی شود آنکه در اوغش باشد حال ای احبابی للهی بشکرانه الطاف و بانی پردازید که عادل حقیقی برده از روی کار هر فرقه برآنداخت و اسرار مکنونه نقوس چون کو اگ باهر مشهود و ظاهر گردید حمدالله ثم شکر الله

و حال آنکه وظیفه علماء و فریضه فقهاء مواظبت امور روحانیه و ترویج شئون رحمائیه است و هر وقت علمای دین میین و ارکان شرع متین در عالم سیاسی مدخلی جستدورانی ژدند و تدبیری نمودند تشییت

شعل موحدین شد و تفرق جمع مؤمنین
 گشت ناشره فساد بر افروخت و نیران
 عناد جهانی را بسوخت مملکت تاراج و تالان
 شد و رعیت اسیر و دستگیر عواناف در
 اواخر ملوك صفويه عليهم الرحمة من رب البريه
 علماء درامور سیاسی ایران تفوذی خواستند
 و علمی افراد استند و تدبیری ساختند و راهی
 نمودند و دری گشودند که شامت آن
 حرکت مورث مضرت و منتج هلاکت گردید
 ممالک محروسه جولا نگاه قبائل ترکان گشت
 و میدان غارت واستیلاه افغان خاک مبارک
 ایران مسخر امم مجاوره گردید و اقلیم
 جلیل در دست پیگانه افتاد سلطنت قاهره

معدوم شد و دولت باهله مفقود گشت
 ظالمان دست تطاول کشودند و بدخواهان
 قصد مال و ناموس و جان نمودند تفوس
 مقتول گشت و اموال منهوب بزرگان
 مغضوب شدند و املاک مغضوب معنوره
 ایران ویران شد و دیهیم جهانبانی مقر و سریر
 دیوان زمام حکومت در دست درندگان
 افتاد و خاندان سلطنت در زیر زنجیر و
 شحسین خونخواران پرده نشینان اسیر شدند
 و کودکان دستگیر این ثغرة مداخله علمای
 دین و فضلای شرع متین در امور سیاسی
 شد

و نوبت دیگر علماء امت در بداشت
حکومت اعلیحضرت آقا محمدخان در امور سیاسی
ظریحی تازه ریختند و برق ایرانیان خالکمذلت
ریختند در تعیین سلطنت رائی زدند و در
تشویش اذهان نفعه و نوای بنواختند عربده
و ضوضائی انداختند و علم اختلافی بر
افراختند طوفان طغیان بر خاست و سبل
فتنه و آشوب مستولی شد هرج و مرج
شدید رخ نمود و موج عصیان اوچ آسمان
گرفت سران قبائل سر سوری افراشتند
و تخم خصومت در کشت زار مملکت کاشتند
و بجهان یکدیگر افتادند امن و امان مسلوب
شد و عهد و پیمان مفسوخ گشت سرو

سامانی نهاد و امن و امانی بود قاآنکه
واقعه فاصله کرمان بوقوع بیوست و غبار
فته و فساد پنهشت قطع دابر قوم فاسقین
شد و قلع ریشه مفسدین گشت *

واقعه ثالثه در زمان خاقان مغفور بود
که پیشوایان باززلزله وولوله انداحتند و علم
منحوس بر افراحتند و ساز جهاد با روس
ساختند و باطل و دهل قطع سبل نمودند
تا بعدود و تفور رسیدند چون آغاز هجوم
نمودند بر جومی گریختند و در میدان
جنگ یک شلیک تفنگ از نام و تک گذشتند

و عار فرار اختیار کردند و چون جراد
 منتشر و اعجاز نخل منقر در شواطی رود
 ارس و پهن دشت مغان سرگردان و پریشان
 شدند و نصف ممالک آذربایجان و هفت کروز
 تومان و دریایی مازندران را بیاد دادند *

و مدار عبرت عظیم واقعه محنّه حضرت
 عبدالعزیز خان خلد آشیان مظلوم است در
 اوآخر ایامش که پیشوایان امت عثمانیان
 بنای طفیان گذاشتند و رایت عدوان بر
 افراشتند از روی جنون حرکتی نمودند
 و در مهام امور مدخل و شرکتی خواستند
 فته ها بر انگیختند و با رجال دولت در

آویختند دین مبین و شرع متبین را بیان
ساختند و صلاح امت بزبان راندند و عزل
وزن درخواستند و بیان انصاف و مروت
بر آنذاختند خیر خواهان را دور نمودند
و بدخواهان را مسرور صادقانرا مغضوب
ملت نمودند و خائنان را محبوب امت و
چون به مقصد خویش موفق شدند رسم دگر
پیش گرفتند تعریض بسر بر سلطنت نمودند و
دست نطاول بحکمران و حکومت گشودند
فتوى بعلم دادند و بعلم و قمع بر خاستند
آبروی مرقت ریختند و غبار ظلم بر انگیختند
ستغی روای داشتند که دین مبین را بد نام
کردند و شریعت سیدالقریلین را رسوا

نائنه افسوس و حسرت از این حرکت در
دلهای عالمیان بر افروخت و قلوب جهان
و جهه اینان بزمظلومیت آن جهانها نسوخت
عاقبت اصرار بر چنگ نمودند و پنجه و
چنگ بیازمودند سلاح بستند و اعلان حرب
نمودند و در افواه عوام انداختند که روس
دولتی است مأیوس و سپاه ولشکر ش پیکری است بی
روحسرانش جاوده و مردانش ناتوان دولتش
بی صولتست و حکومتش بی قوت و شوکت
ما امت قاهره هستیم و ملت باهره جهاد کنیم
و بنیاد عناد برآند افزیم شهره آفاق شویم
و سرور ام و دول علی الاطلاق و چون
تائج این حرکات آشکار شد و ثمرات این

افکار پدیدار قهر مجسم بود و زهر مکرر
قامت مشخص بود و نکبت دولت و رعیت
زمین بخون یگناهان رنگین شد و میدان
حرب ازتهای کشته منظر وهیب عموم رعیت
جام بلا کشیدند و سیصد هزار جوانان امت
و نورسید گان مملکت زهر هلاکت چشیدند
چه بنیانهای عظیم که با خاک یکسان شد و چه
خطاندانهای قدیم که منقرض و فقیر شد
هزاران قراء معموره مطموره شد و ولایات آباد
خراب آباد گشت خزانه بادرفت و نروت دولت و
رعیت محو و تاراج و دوکر و رعیت از وطن مأولف
محبود بهجرت شدند و جم غفاری از سران مملکت
و بزرگان ولایت بعد از فقدان ما ملک لانه و

آشیانه ترک نموده طفلان خردسال و پیران
سال خوردده پیسو سامان سوگردان دشت و
بیابان گشتند علمای پر عربده که نعرة الحرب
الحرب و حی علی العجهاد مین دند در صدهه
اولی فریاد این العلاذ و این المناص برآوردن
و بحرب قلیل از اجر جزیل و ثواب جلیل
گذشته و رو بفرار آوردن و این مصیبت
کبیری را فراهم کردند سبحان الله
کسانیکه تدبیر لانه و آشیانه و تریت خانه
و کاشانه خوش توانند و از یگانه و خوش
پیخبرند در بهام امور مملکت و رعیت مداخله
نمایند و در معضلات امور سیاسی معانده و چون
مراجعت تاریخ نهانی از این قبیل و قائم

دعوی شباني نمایند و صفت گرگان دارند
وقرآن خواهند و روش درنده گان خواهند
صورت انسان دارند و سیوت حیوان پسندند
و اذا قيل لهم لا تفسدوا في الأرض قالوا انما
نحن مصلحون الا انهم هم المفسدون ولكن
لا يشعرون لذا لازم شد که محملی در اس
اساس آئین یزدانی بیانی رو دو بجهت هوشیاری
و بیداری یاران ذکری شود *

* - این مشهود و واضح است که در طبیعت
و فطرت جمیع موجودات قوت و استعداد
ظهر دو نوع کالات موجود یکی کالات

جیعده و بقی پایان یابی که اساس جمیع
حداکه رؤسای دین در امور سیاسیه بوده
دین نقوص مصدو تشریم احکام الهی هستند
نه تنفیذ یعنی چون حکومت در امور کاریه
و جزئیه و مقتضای شریعت الهیه و حقیقت احکام
ربستایه را استفسار نماید آنچه مستبط از
احکام الله و موافق شریعت الله است بیان
نمایند دیگر در امور سیاسی و رعایت
پروری و ضبط و ربط مهام امور و صلاح
و فلاح ملکی و تمشیت قواعد و قانون
ملکتی و امور خارجی و داخلی چه اطلاع
دارند و همچنین در جمیع اتصار و قرون
اولی مصدر تعرض باحتباء الله و انقرض بموقتهن

بایمات الله ایشخاصی بوده‌اند که بظاهر بحیله
علم آرایه و تقوی و خشیه الله از قلو بشان کاسته
حضورت دانا و بحقیقت نادان و بزرگان زاهد
و بجان جاحد و بجسم عاپد و بدل راقد
بودند مثلا در زمانی که نفس روح بخش
مسيحائی جسم عالم را جان بخشد و تقحات
قدس عيسوی عالم امکان را روان مبدول
داشت علمای بنی اسرائیل مثل حنا و قیافا
بر آن جوهر وجود و جمال مشهود و روح
محمد زبان اعتراض گشودند و احتراز
نمودند و تکفیر کردند و تدمیر خواستند
اذیت نمودند و مضررت روا داشتند حواریون
را عقوبت نمودند واشد نقمت وارد آورده‌اند

فتوای قتل دادند و طرد و جس کردند
شکنجه و عقاب نمودند و باشد عذاب شهید
و دم اطهر شانرا سبیل کردند این تعرّض و
تشدّد و تهمت و عقوبات کل از جهت علمای
امت بود *

و همچین در زمان سر وجود جمال و عود
مؤید بمقام محمود حضرت رسول علیه السلام
ملحظه نماید معترضین و محترزین معاونین
و مکابرین علمای یهود و رهبان عنود و کهنه
جهول حسود بودند مثل ابو عامر راهب و
کعب بن اشرف و نصر بن حوارث و عاص بن

وائل و خسی بن اخطب و امیة بن هلال این
پیشوایان امت قیام بر لعن و سب و قتل و
خراب آن آفتاب مشرق نبوت نمودند و
چنان طغیان در اذیت شمع انجمن عالم انسان
داشتند که ما اوذی نبی بهل ما اوذیت
فرمودند و لسان بشکوه گشودند بس
ملاحظه نماید که در هر عهد و عصر ظلم
وزجو و حضو و جفا شدید و جور بجدید
از بعضی علمای می دین بود و اگر چنانچه
حکومت تعرضی کرد و یا تغرضی نمود جمیع
بغز و لمعز و اشاره و همز این نهوض بـ
طغیان بود و همچنین دو این اوقات اگر
بنظر دقیق ملاحظه نماید آنچه شایع و واقع

از اعتساف علمای بی انصافی بوده که از
قوای الهی محروم و از شریعت الله مهجور
واز نار حقد و نیران حسد در جوش و خروشند

واما دانایان پاک دل پاک جاتند هر یك
رحمت یزدانند و موهبت رحمن شعم هدایتند
وسراج عذایت بارقه حقیقتند و حافظ شریعت
میزان عدالتند و سلطان امانت صبح صادقند
ونخل باسق فجر لامعند و نجم ساطع بنیوع
حرفانند و معین ماء عذب حیوان مریع
خروسند و مشتر قاوب هادی امنند و هنادی
حق یعنی بنی آدم آیت کبری هستند و رایت

علیا جواهر وجودند و لطائف موجود
مظہر تزیینلند و مشرق آفتاب قدیس از
هستی خاکدان فانی بیزارند و از هوی و
هوس عالم انسانی در کنار در مجامع وجود
سرمست محمد و نعمت رب و دودند و در
محفل تجلی و شهود در رکوع و سجود
بنیان الهی را رکن رکبند و دین میین را
حصن حصین آشناگان را عذب فراتند و گماگشتگان را
سبیل نجات در حداائق توحید طیور شکورند
و در انجمن تحرید شمع پر نور علمای ربستانند
و دارثان نبوی و افغان اسرارند و سرخیل
گروه ابرار خلوتگاه ذکر را صومه ملکوت
کشند و غزات از غیر را وصول بیازگاه

لاهوت شمرند و مادون ایشان جسم بیجاند و نقش
حیطان واصله الله علی علم منصوص قرآن

هیئت اجتماعیه بشویه بالطبع محتاج روابط
و ضوابط ضروریه است چه که بدون این
روابط صیافت و سلامت نیابد و امنیت و سعادت
نیابد عزت مقدسه انسان رخ نماید و معشوق
آمال چهره نگشاید کشور و اقلیم آباد نگردد
و مدائی و قری تو تیپ و قریین نیابد عالم منتظم
نشود آدم نشو و نما تواند راحت حان و
آسایش و جدان میسر نگردد منبت انسان
جلوه نگشند شمع موہبیت و حمن نیفروزد
حقیقت انسان کاشف حقائق امکان نگردد و

واقف حکمت کلیه یزدان نشود فنون جایله
شیوع نباید و اکتشافات عظیمه حصول پذیرد
مرکز خاک مرصد افلاک نشود و صنایع و بداعی
حیرت بخش عقول و افکار نگردد شرق و
غرب عالم مساحت تواند و توه بخار اقطار
آفاق را موافقت نماید و این ضوابط
و روابط ^{که} اساس بیان سعادت و بدروقیه
عذایست شریعت و نظامی است که کافل سعادت
و ضابط عصمت و صیانت هیئت بشریه است
و چون بحث دقیق نمائی و بصر حدید
نگوی مشهود گردد که شریعت و نظام روابط
حضروریه است که منبع از حقائق اشیاست
و الا نظام هیئت اجتماعیه نگردد و علت

آسایش و سعادت جمعیت بشریه نشود چه که
هیئت عمومیه بمعنایه شخص انسان است چون
از جواهر فردیه و عناصر مختلفه متضاده
متعارضه موجود گشته است بالضروره معرض
اعراض و مطرح امر اضطرار است و چون از علل
خلل طاری گردد طبیب حاذق و حکیم فائق
تشخیص مرض دهد و بالتشريع عرض پردازد
و در حقائق و دقائیق علت و مقتضای طبیعت
اندیشد و مبادی و نتایج و وسائل و حوابیج
تحمیری نماید و نجز اینیات و کایهاترا فرق و تمیز
دهد پس تفکر نماید که تقاضای این مرض
چیست و مقتضای این عرض چه و بمعالجه و
مداؤا پردازد از این معلوم شد که علاج شافی

و دوآء کافی منبعث از نفس حقیقت طبیعت
و هر از ج و مرض است به همچنین هیئت اجتماعیه
و هیکل عالم معرض عوارض ذاتیه و در تحت
سلط امراض متنوعه است شریعت و نظام و
احکام بعنایه در یاق فاروق و شفاء مخلوقست
پس شخص دانائی تصور توان نمود که بخودی
خود بعلل مزمنه آفاق بی بود و با نوع امراض
و اعراض امکان واقف گردد و تشخیص اسقلم
علمیان تواند و تشریح آلام هیئت جامعه انسان داند
و سر مکنون اعصار و قرون کشف تواند
تا بر وابط ضروریه منبعث از حقائق اشیا بی برده
و نظام و قوانین وضع نماید که علاج عاجل
باشد و دوای کامل شبہ نیست که ممتنع

فطريه من دون واسطه صرف ايجاد
الهي است و دیگری کالات اکتسابیه است
که در ظل تربیت هربی حقیقی است در
اعیان خارجه ملاحظه نماید که در اشجار
وازهار و ائمار بیک طراوت و لطافت فطريه
که صرف موهبت الهیه است وجود و
دیگری ضارت و حلاوت زاید الوصف است
که بتریت با غیان عنایت در آن مشهود چه
که اگر بحال خود گذاشته شود جنگل و
آجام گردد گل و شکوفه نگاشاید و نمری
بخشاید و شایسته سوختن و افروختن
گردد ولکن چون در ظل تربیت و عنایت
مری در آید بستان و گلستان شود چمن

و مستحب است پس معلوم و محقق شد
که واضح احکام و نظام و شریعت و قوانین
یعنی امام حضرت عزیز علام است چه که
حقائق وجود و دقائق کل موجود و سر
مکنون و رمز مصون اعصار و قرون جز
خدای بیرون نفسی مطلع و آگاه نه این
است که زاکون ممالک اوروب فی الحقيقة
نتایج افکار چند هزار سال علمای نظام و
قانونست با وجود این هنوز فاتح و ناقص
است و در حییز تغییر و تبدیل و جرح و
تتعديل چه که دانایان سابق بی بعضیت بعضی
قواعد نبرده و دانشمندان لاحق واقف
گشند و بعضی از قواعد را تعديل و بعضی

را تصدیق و برخی را تبدیل نموده و مینمایند
باری برس مطلب رویم شریعت بمنابع روح
حیانست و حکومت بمنزله قوه نجات شریعت
مهر تابانست و حکومت ابر نیسان و این دو
کو کب تابان چون فرقه از افق امکان بر
أهل جهان پر تو افکند یکی جهان جانرا
روشن کنند و دیگری عرصه کیهان را گلشن
یی محیط وجود از در فشان نماید و دیگری
بسیط خاکدار را جنت رضوان این تو ده خاله
رشک افلاک گردد و این ظامن تکده تاریک
غبله عالم انوار ابر رحمت برخیزد و رشحه
موهبت ریزد و تفحه عنایت مشک و غیر
بوزد نسیم سحر و زد و شمیم جان پرورد رسد

روی زمین آین بهشت برین گیرد و موسم
بهار دلنشین آید ربیع الهی باع کیهانرا
طرافت بدیم بخشد و آفتاب عزت قدیمه
آفاق امکانرا روشنی جدید مبذول دارد
تراب اغبر عیسی و عنبر شود و گلخن ظلمانی
گلبن رحمانی و گلاشن نورانی گردد مقصود
این است که این دو آیت کبری چون شهد
وشیش و دو پیکر اثیر معین و ظهیر پیکد پیکرند
پس اهانت بایکی خیانت بادیگر است و تهاون
در اطاعت این طغیان در معصیت با آنست ⑤

شریعت الهیه را که حیات وجود و نور

شهود و مطابق مقصود است قوّة نافذه باید
و وسایط قاطعه شاید و حامی مبین لازم د
مروج متبین و احجب و شبّه نیست که مصدر
این قوّة عظیمه بنیه حکومت و بارقه سلطنت
است و چون این قوی و قاهر گردد آن
ظاهر و باهر شود و هر چند این فائق وساطع
گردد آن شائع ولامع شود پس حکومت
عادله حکومت هشروعه است و سلطنت منتظمه
رحمت شامله دیهیم جهانیانی محفوف بتایید یزدانی
است و افسر شهریاری مزین بگوهر موهبت
رحمانی در کتاب مبین بنس صريح میفرماید
قل اللهم هالك الملك توقى الملك من تشاء
و تنزع الملك من تشاء پس معالم و مشهود

شد که این عطیه موهبت الهی و منحة
ربانیه است و همچنین در حدیث صحیح بصیر
میفرماید **السلطان ظل الله فی الارض با وجود**
این نصوص که چون بیان من صوص است
دیگر کلمه غاصب ناصلب چه زعم واضح البطلانست
و چه تصور بی دلیل و برهان ملاحظه فرماید
که در آیه مبارکه و ندیث صحیر پیان
مطلق است نه مقید و ذکر عموم است نه
خصوص محروم اما شأن ائمه هدی و مقام
مقربین در گاه کبریا عزت و حشمت روحانیه
است و حقوق شان ولایت حضرت روحانیه
اکلیل جلیلشان غبار سبیل روحان است و تاج
و هاجشان انوار موهبت حضرت یزدان سریع

معدات مصیرشان تخته‌گاه قلو بست و دیهیم رفع
وعظیمشان مقعد صدق عالم ملکوت جهانیان
جهان حبان و دلند نه آب و گل و مالک‌الملک
فضای لامکاند نه تلگنای عرصه امکان واين
مقام جليل و عزت قدیم را غاصبی نه و سالبی
نیست اما در عالم ناسوت میرشان حسین
است و صدر جلالشان حصف نعال اوچ عزتشان
حضریض عبودیث است و ایوان سلطنتشان
گوشة عزلت قصور معمور را قبور مطمور
شناستند و حشمت آفاق را مشقت لانطاق ثروت
و گنج را فرخت و فرج داشتند و حشمت
بی پایان را مشقت بجان و وحدان چون طیور
شکور در این دار غرور بدانه چند قناعت

نمایند و در حدیقه تو حید بر شاخصار تحرید
بنطق بلیغ فصیح بمحمد و نعوت حی قدیم
بردازند باری مقصود این بود که بصیر
آیت و صحیح روایت سلطنت موهبت رب
عزت است و حکومت رحمت حضرت ربویت
نهایت مراقب این است که شهریاران کامل
و پادشاهان عادل بشکرانه این الطاف الهیه
وعواطف جلیله رحایه باید عدل مجسم باشند
و عقل مشخص فضل مجرد باشند و لطف
مصور آفتاب عنایت باشند و سحاب رحمت
رأیت یزدان باشند و آیت رحن *

—————*

حکومت رعیت پرورد واجب الاطاعت و طاعتش

موجب قربت عدل الهی مقتضی رعایت حقوق
متداوله است و آین ربانی آمر بصیانت شئون
متداوله رعایت از راعی حق صیانت و رعایت
دارد و مسوس از سائنس چشم حمایت
و غایت معلوک در صوف حمایت ملوك
است و اهالی در پناه حراست پادشاه
معدالت سلوک کل راع مسئول عن رعیته
حکومت رعیت را حصن حسین باشد و کهف
آین سلطنت ملاذ منیع باشد و ملجاً رفیع حقوق
رعایا و برایارا بجمعیم قوی محفوظ و مصون
فرماید و عزت و سعادت تبعه و فریز دستان را
ملحوظ و منظور دارد چه که رعیت و دیجه
الهیه است و فرا امانت حضرت احادیث

بهمچنین بر رعایت اطاعت و صداقت مفروض
و قیام بولوازم عبودیت و خلوص خدمت مختوم
و حسن ایت و شکر ایت ملزوم تا با کمال منویت
تقدیم مالیات نمایند و بهایت رضایت حل
تکالیف سالیان و در تزیید علو شان پادشاهان
کوشند و در تأیید قوت حکومت و تزیید
عزت سرین سلطنت بذل مال و خان نمایند
چه که فایده این معامله و ثمره این مطاوعه عائد
بعموم رعایت گردد و در حصول حظ عظیم
و وصول بمقام کریم کل شریک و سهیم شوند
حقوق متبادل ایش و شؤن متعادل و کل دو حضون
حایت پروردگار عادل *

حایت پروردگار عادل *

دولت و حکومت در مثل مانند رأس
 و دماغست و اهالی و رعیت بعنایه اعضاء و
 جوارح و ارکاف و اجزاء رأس و
 دماغ که مرکن حواس و قواست و مدد
 تمام جسم و اعضاء چون قوت غالبه یابد و تقویت
 کامله علم حایت افزاد و پوشائی صیانت
 پردازد تدبیر حواج ضروری کند و تمهد
 نواتج و تأثیر مستحسن و جمیع توابع و جوارح
 در مهد آسایش و نهایت آرامش چکمال
 آرایش یاسایند و اگر در تقویت فتوری
 حاصل شود و قوت قصوری ملک بدن ویران
 گردد و کشور تن بی امن و امان و هزار
 گونه آفت مستولی شود و سعادت و آسایش

و گلشن گردد از هار و ائمار برون آرد
وبگل و ریاحین روی زمین بیاراید به مچنین
جهیت بشریه وهیئت جامعه انسانیه نیز اگر
بحال خویش ترک شود چون حشرات
محشور شود و در زمرة بهائم و سیاع محدود
گردد درندگی و تیز چنگی و خونخوارگی
بیاموزد و در آتش حرمان و طغیان
بسوزد ⑤

۶- نوع انسان در دستان آفاق کودکان
سبقخواهند و از علل مزمنه سقیم و ناتوان
هیا کل مقدسه انسیا واولیا ادب انجمن رحمانند

جمعی اجزا مختل گردد بهمچنین چون قوای
حکومت نافذ باشد و فرمانش غالب مخلصت
آذایش پاید و رعیت آسایش و اگر قوتیش
متخلل گردد بنیان سعادت و راحت رعیت
متزلزل و منهدم شود که حافظ و حارس
و رابط و ضابط و وادع و مانع لازم حکومت
است و چون حکومت شبان رعیت بود و رعیت
بوقتی اثابیت قیام نماید روابط انتظام عجم
گردد و ساخت ارتباط مستحکم قوت یک
خلصت و قدرت تمام رعیت در یک هفته
شخص شاخصی تقریر و تجمع نماید و شبهه
بست که در نهایت نهود تحقیق یابد چون
شایع آفتاب که در سطح ذجاجی هعمد و

اقد حرارت پیامها در نقطه و سطای بلور
و زجاج اجتماع کند و چنان نافذ و مؤثر
و محرق گردد که هر جسم سخت عاصی متقابل
باين نقطه بگدازد و لو تحمل در آتش تواند
ملاحظه نماید هر حکومت باهره و سلطنت
قاهره رعیش در کمال عزت و سعادتست و تبعه
و زیر دستانش در هر کشوری بزر گوارد
و محترم در نهایت رعایت و در جمیع مراتب
پسرعت تمام در ترقیند و در معرفت و نژاد
و تجارت و صنعت در علّق پیاپی و این مشهود
و مسلم در نزد هر عاقل و داناست بی

شبیه وریب *

ای احبابی الهی گوش هوش باز کنید و
از فتنه جوئی احتراز و اگر بوی فسادی
از نفسی استشمام نمایند ولو بظاهر شخص
خطیری باشد و عالم بی نظیری بدانید دجال
رجالست و مخالف آین ذوالجلال دشمن
یزدان است و هادم بنیان ناقض عهد و پیمان
است و مردود درگاه حضرت رحمن شخص
خیر و بصیر چون سراج هنر است و سبب
فلاح و صلاح عالم کیر و صغیر بموجب
ایمان و پیمان در خیر عالمیان کوشید و
در راحت جهانیان ای احبابی الهی

آین رحمانی را دور جوانی است و
 امر بدیع را موسم بدیع عصر جدید
 آغاز نشان اولی است و این قرن قرن
 برگزیده خداوند یکتا آفاق امکان از
 شئون نیز او ج عرفان روشن و منور
 است و شرق و غرب عالم از تفجات
 قدس معنبر و معطر چهره خلق جدید
 در نهایت صباحت و ملاحت است و
 هیكل امر بدیع در غایت قوت و طراوت
 گوش هوش را بر نصایح و وصایای
 الهی گشائید و در صدق نیت با خاوص

فطرت و طیب طینت و خیر دولت ید
ییضائی بنماید تا در انجمن عالم و مجمع
امم مشوت و محقق گردد که شمع روشن
عالی انسانی و گل گلشن جهان الهی
هستند گفتار ثمری ندارد و نهال آمال
بری نیارد رفتار و کردار لازم بالقوه
جمع اشیاء مستعد جمع اشیاء نهایت
بعضی سهل الحصول و بعضی صعب
الوصول لكن چه فائدہ انسان بالفعل باید
آیت رحمن باشد و رایت حضرت یزدان
و السلام علی من اتبع الهدی

و طبیب شفای خانه حضرت بزرگان پیر عناوین
و آفتاب فلک ائمہ هدایت تا شعله نورانی کمال
عنوی و صوری که در حقیقت زجاجی انسانی
افسردگ و مخدوم است بنار موقده الهی بر
افروزد و امراض مزمنه بعنایت فیض رحمانی
در دوح مسیحائی ذائل گردد پس باز
دلیل جلیل بوضوح پیوست که انجمان
انسانی را تقویت و عنایت مردمی حقیقی لازم
و تقویت بشری را ضابط و رابط و مانع و
رادع و مشوق و سائق و جاذب واجب
که باع آفرینش جزو تقویت با غیان
عنایت و فیوضات حضرت احادیث و سیاست
عادله حکومت آرایش و لطف و فیض و

بر کت نیابد ④

هـ . و این رادع و مانع و این ضابط و رابط
و این قائد و ساقی بد و قسم منقسم حافظ و
رادع اول قوه سیاستیه است که متعلق
بعالم جسمانی و مورث سعادت خارجه عالم
انسانیست و سبب محافظه حیان و مال و ناموس
بشری و علت عزت وعلق منقبت هیئت جامعه
این نوع جلیل است و مرگر رتق و فتق این
قواء سیاستیه و محور دافعه این موهبت در بانیه
خسروان عادل و امنی کامل و وزرای عاقل
و سران لشکر باسل هستند ④

۶- و مربی و ضابط ثانی عالم انسانی قوه
قدسیه روحانیه و کتب منزهه سماویه و انبیای
الله و قوس رحمانی و علمای ربانی چه
که این مهابت وحی و مطالع الهم مربی
قلوب و ارواحند و معدل اخلاق و محسن
اطوار و مشوق ابرار یعنی این قوس
مقدسه چون قوای روحانیه قوس انسانیه را
از شامت اخلاق رذیله و ظلمت صفات خوبته
و کثافت عوالم کوئیه نجات داده حقائق
بشریه را بانوار منقبت عالم انسانی و شئون
رحمانی و خصائیل و فضائل ملکوتی منور نمایند
تا حقیقت نور آیه فتیار ک الله احسن الخالقین
و منقبت لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم

در هویت مقدسه انسانی تحقق باید این
است بفیوضات جلیله این مطالع آیات الهیه
حقائق صافیه لطیفه انسانیه من کن سوچات
مقدّسه رحمائیت گردد و بنیان این وظائف
مقدّسه بر امور روحانی رحمانی و حقائق
و جدانی است تعلقی بشون جسمانی و امور
سیاسی و شئون دنیوی نداشته بلکه قوای
قدسیه این نقوص طبیعی طاهره در حقیقت جان
و وجودان و هویت روح و دل نافذاست نه
آب و گل و رایات آیات این حقایق مجرد
در فضای جاپزای روحانی مرتفع نه خاکدان
ترابی مدخلی در امور حکومت و رعیت
وسائیں و مسوس نداشته و ندارند بنفحات